

som her har fundet Sted, i Virkeligheden kun er meget ubetydelig, og endvidere, at Hensigten til 1814 er uheldig. Thi den Gang havde Befolkningen slet intet med Sagerne at gøre. Det var den enevelldige Administration, der kunde byde og befale, og Budet og Befalingen kom ganske vist 1814, men det skete ikke. Det er jo en bekendt Sag, at Anordningen af 1814, hvad Lønningerne angaar, slet ikke blev gennemført. Det var kun delvis, den blev gennemført, og i Maringerne, der kom derefter, stod Undtagelserne, mange, rige i Tal. De have staaet mange og rige i Tal i alle de forløbne Aar, saa at der er Embeder, der endnu ikke have naaet Lønnings-satserne fra 1814. Denne Sammenligning gælder altsaa ikke, den har ikke noget paa sig; der er ikke nogen Grund til at henvise til, hvad der skete i 1814, thi de Lønninger, som her blive vedtagne, komme til at træde i Kraft, hvis Loven bliver vedtagen af begge Ting og stadfæstet af Kongen, i 1898, og der bliver slet ingen af den Slags Undtagelser, undtagen hvad der er i selve Lovforlaget. Disse almindelige Bemærkninger har jeg villet gøre, inden jeg gaar over til at omtale selve Vædringsforslagslisten. Hvad denne angaar, skal jeg kun dvæle ved nogle af de betydeligste Vædringer og ikke ved alle de formelle Vædringer, som, naar ærede Medlemmer vilte eftergaa dem, ere saa temmelig indlysende af sig selv. Mange kunne maasse siges at være temmelig uskyldige i den Forstand, at det vil være saa temmelig ligegyldigt, enten man vedtager eller forkaster dem, men de ere, tror jeg nok, i det væsentlige sproglige Forbedringer, saavidt jeg forstaar mig herpaa, og kunne altsaa føre med sig, at Loven i sin ydre Form vil faa et smukkere Udseende.

Hvad de 10 første Paragraffer angaar, er der ikke nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem Udvalget og den højtærede Minister. De første Paragraffer omhandle Skolepligten og navnlig Mulktsystemet, paa hvilket Punkt den højtærede Minister, saaledes som det ogsaa viste sig ved anden Behandling, har tiltraadt Udvalgets og Folketingsens Standpunkt om en Forandring. Nu foreslaar den højtærede Minister her under Vædringsforslag Nr. 9, at Mulkterne under særlige Omstændigheder skulle kunne sættes op til 50 Kr., og ligeledes under særlige Omstændigheder sættes ned til 1 Kr. Denne Vædring eller dette Forslag, som den højtærede Minister har stillet under Nr. 9, kan Udvalget tiltræde med den Forandring, at der ikke gives Ret til at sætte Mulkten op fra 25 til 50 Kroner. 25 Kroner er i og for sig en saa betydelig Mulk, at jeg

ikke tror, at nogen vrangvillig Husbond vil kunne benytte et Barns Arbejdskraft med Fordel. Naar han har Udfigt til 4 Gange om Aaret at kunne blive idømt en Mulk af 25 Kr., tror jeg nok, at han vil betænke sig mere end een Gang paa at give sig til at holde et Barn borte fra Skolen. Den anden Del af Vædringsforslaget om under særlige Omstændigheder at nedsætte Mulkten til 1 Kr., kan Udvalget derimod tiltræde, thi der kan jo være Omstændigheder, der kunne være i den Grad formildende, at det vil være rimeligt at give Skolekommissionen Myndighed til at nedsætte Mulkten, og blandt disse formildende Omstændigheder er ogsaa Hensynet til Forældrenes økonomiske Gyve. Dernæst har den højtærede Minister foreslaaet at ændre Forslaget saaledes, at Mulkteringen skal kunne finde Sted 6 Gange om Aaret i Stedet for som efter Lovforlaget 4 Gange, nemlig hver anden Maaned, men Udvalget har ikke ment, at der var nogen særlig Grund hertil. Der er anført til Forvar for dette Forslag, at det, naar Mulkteringen kun skulde ske 4 Gange, efter $\frac{1}{4}$ Aars Forløb undertiden vilde være umuligt for Forældrene at huske Grunden til, at Barnet var borte fra Skolen en enkelt Dag. Det er sandt, det kan være vanskeligt for Forældrene at huske Grunden til et Barns Borteblivelse, naar der er gaaet et Tidrum af $\frac{1}{4}$ Aar, men for en enkelt Dag finder Mulktering heller ikke Sted. Vi indføre, at saa og enkeltvis foregaaede Forfømmelser ikke behøve at straffes med Mulk, men at Skolekommissionen i saadanne Tilfælde kan give en Advarsel og Paamindelse eller helt unblade dette, om den vil. Jeg synes derfor ikke, at den Omstændighed, at Forældre ikke kunne huske Grunden til Forfømmelsen for en enkelt Dags Bedkommende et Hjerdingaar igennem, kan være nogen Grund til at forandre Mulkteringen. Det Forslag, der er vedtaget ved 2den Behandling, har det Fortrin, at det har været stillet fra forskellige Sider før, fra Højre, fra Regeringen og af Venstremænd, betydelige Venstremænd her i Salen, og man har altid været enig om at gaa over til den hjerdingaarlige Mulktering. Det have vi holdt paa ved 2den Behandling og vi se ikke nogen Grund til at forandre dette Forhold. Naar vi gaa over til at give Skolekommissionen den Myndighed, vi have tilfigtet at give den, nemlig at foretage hele Mulkteringen, blandt andet det, som Sogneraadet nu har i sin Haand, er det rimeligt, at Skolekommissionen, naar den ifølge Loven faar denne Myndighed, som andre Institutioner her i Landet, skal holde Loven,